

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
Αρ. 2231 της 29ης ΜΑΪΟΥ 1987
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος του 1987 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 101 του 1987

ΝΟΜΟΣ ΠΡΟΝΟΩΝ ΓΙΑ ΔΙΕΘΝΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΣΕ ΕΜΠΟΡΙΚΑ
ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΣΥΝΑΦΗ ΘΕΜΑΤΑ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμος του 1987. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στον παρόντα Νόμο, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

«διαιτησία» σημαίνει κάθε μορφής διαιτησία, ανεξάρτητα αν αυτή διενεργείται από μόνιμο διαιτητικό όργανο ή όχι·

«διαιτητικό δικαστήριο» σημαίνει το όργανο που διενεργεί τη διαιτησία, ανεξάρτητα αν απαρτίζεται από ένα ή περισσότερους διαιτητές·

«Δικαστήριο» σημαίνει αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο ή Δικαστή αυτού·

«τα μέρη της συμφωνίας» ή συνοπτικά, «τα μέρη» σημαίνει τους συνομολογήσαντες τη συμφωνία περί διαιτησίας.

(2) «Διεθνής» είναι η διαιτησία:

(α) αν κατά το χρόνο συνομολόγησης της συμφωνίας περί διαιτησίας, τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους σε διαφορετικά κράτη· ή

(β) αν ένας από τους ακόλουθους τόπους ευρίσκεται εκτός του κράτους, στο οποίο τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους:

(1) ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας, εφόσον αυτός ορίστηκε μέσα στη συμφωνία περί διαιτησίας, ή κατά τους όρους της συμφωνίας περί διαιτησίας·

(ιι) ο τόπος εκτέλεσης σημαντικού μέρους των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς· ή

(γ) αν με ρητή συμφωνία των μερών ορίστηκε πως το αντικείμενο της διαφοράς σχετίζεται με περισσότερα του ενός κράτη.

(3) Σε περίπτωση που ένα από τα μέρη της συμφωνίας έχει περισσότερες της μιας έδρες εργασιών, ως έδρα για τους σκοπούς του εδαφίου (2) λογίζεται η έδρα εργασιών που έχει τη στενότερη σχέση με τη συμφωνία περί διαιτησίας, σε περίπτωση δε που στερείται έδρας, ως έδρα εργασιών για τους ίδιους σκοπούς λογίζεται ο τόπος της συνήθους του διαμονής.

(4) «Εμπορική» είναι η διαιτησία αν αναφέρεται σε ζητήματα που απορρέουν από εμπορικής φύσεως σχέσεις, συμβατικές ή μη.

(5) Ο όρος «εμπορικής φύσεως σχέσεις» περιλαμβάνει ενδεικτικά, και όχι περιοριστικά, εμπορικές συναλλαγές για την προμήθεια ή την ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών, συμφωνίες διανομής, εμπορικές αντιπροσωπεύσεις και πρακτορεύσεις, μισθώσεις, κατασκευές έργων, την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, τις μηχανικές κατασκευές, την παραχώρηση αδειών, τις επενδύσεις, τη χρηματοδότηση, τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εργασίες, τις συμφωνίες ή τις παραχωρήσεις εκμεταλλεύσεως, τις κοινές επιχειρηματικές δραστηριότητες και άλλες μορφές βιομηχανικής ή επαγγελματικής συνεργασίας και την εναέρια, θαλάσσια, σιδηροδρομική και οδική μεταφορά αγαθών ή επιβατών.

(6) Η κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου ευχέρεια των μερών της συμφωνίας να αποφασίζουν τα ίδια επί ορισμένου ζητήματος περιλαμβάνει, με εξαίρεση τα οριζόμενα στο άρθρο 28, και το δικαίωμά τους προς ορισμό τρίτου, φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένου και διαιτητικού οργάνου, για να αποφασίσει επί του ζητήματος αυτού.

(7) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε συμφωνία των μερών θα ερμηνεύεται ως περιλαμβάνουσα και τους μνημονευόμενους στη συμφωνία κανόνες διαιτησίας.

(8) Οποιαδήποτε αναφορά του παρόντος Νόμου σε απαίτηση ή υπεράσπιση σε απαίτηση θα ερμηνεύεται, με εξαίρεση τα οριζόμενα στα άρθρα 25(α) και 32(2)(α), ως περιλαμβάνουσα και αναφορά σε ανταπαίτηση, ή ανάλογα με την περίπτωση, σε υπεράσπιση σε ανταπαίτηση.

Έκταση εφαρμογής.

3.—(1) Υπό την επιφύλαξη οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς διακρατικής συμφωνίας που τελεί σε ισχύ στην Κυπριακή Δημοκρατία, ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικά επί διεθνών εμπορικών διαιτησιών.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, με την εξαίρεση των άρθρων 8, 9, 35 και 36, τυγχάνουν εφαρμογής αποκλειστικά επί περιπτώσεων που η διεθνής εμπορική διαιτησία διενεργείται στην Κυπριακή Δημοκρατία.

Κεφ. 4.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου κατ' ουδένα τρόπο επηρεάζουν άλλους νόμους που τυχόν ορίζουν ορισμένες διαφορές ως μη δεκτικές διαιτησίας ή τον περί Διαιτησίας Νόμον, που εξακολουθεί να ισχύει προκειμένου περί της διαιτησίας διαφορών που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

4.—(1) Ελλείπει συμφωνίας των μερών περί του εναντίου—

- (α) η κοινοποίηση οποιασδήποτε γραπτής γνωστοποίησης λογίζεται συντελεσθείσα, αν η γνωστοποίηση εγχειρισθεί προσωπικά προς εκείνο προς το οποίο απευθύνεται ή αν παραδοθεί στην έδρα των εργασιών του, τη συνήθη του διαμονή ή την ταχυδρομική του διεύθυνση· σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η κατά τα ανωτέρω κοινοποίηση, παρ' ότι καταβλήθηκε εύλογη προς τούτο προσπάθεια, η κοινοποίηση λογίζεται συντελεσθείσα αν η γνωστοποίηση αποσταλεί με συστημένη επιστολή ή άλλο μέσο καταγραφής της προσπάθειας προς παράδοση, στην τελευταία γνωστή έδρα εργασιών, συνήθη διαμονή ή ταχυδρομική διεύθυνση εκείνου προς το οποίο απευθύνεται·
- (β) η κοινοποίηση λογίζεται συντελεσθείσα κατά την ημέρα που κατά τα ανωτέρω η γνωστοποίηση εγχειρίζεται, παραδίδεται ή αποστέλλεται εις εκείνο προς το οποίο απευθύνεται.

Κοινοποίηση
γραφτών
γνωστο-
ποιήσεων.

(2) Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται αποκλειστικά επί της κοινοποίησης εγγράφων σχετικών προς τη διαιτητική διαδικασία και δεν επηρεάζουν με οποιοδήποτε τρόπο τις διατάξεις που αφορούν στην επίδοση δικογράφων.

5. Το μέρος της συμφωνίας που μετέχει ανεπιφύλακτα σε διαιτητική διαδικασία, εν επιγνώσει του γεγονότος ότι παραβιάσθηκαν μη επιτακτικές διατάξεις του παρόντος Νόμου ή όροι της συμφωνίας περί διαιτησίας, λογίζεται ότι εγκατέλειψε το προς ένσταση δικαίωμα, αν δεν υποβάλει την ένσταση έγκαιρα, χωρίς αναίτια καθυστέρηση ή εντός της τακτής προς τούτο προθεσμίας.

Εγκατάλειψη
του δικαίω-
ματος προς
ένσταση.

6. Στα ζητήματα που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος Νόμου χωρεί παρέμβαση του Δικαστηρίου μόνο ως ο παρών Νόμος ορίζει.

Δικαστική
παρέμβαση.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ—ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

7.—(1) «Συμφωνία περί διαιτησίας» είναι η συμφωνία με την οποία υπάγονται σε διαιτησία όλες ή ορισμένες διαφορές, παρούσες ή μέλλουσες, που απορρέουν από καθορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή μη. Η συμφωνία περί διαιτησίας μπορεί να ενταχθεί σε σύμβαση ως ρήτρα διαιτησίας ή να αποτελέσει το αντικείμενο χωριστής συμφωνίας.

Ορισμός και
τύπος της
συμφωνίας περί
διαιτησίας.

(2) Η συμφωνία περί διαιτησίας είναι έγκυρη μόνο αν είναι γραπτή.

(3) Θεωρείται γραπτή η συμφωνία περί διαιτησίας αν περιέχεται σε έγγραφο που φέρει την υπογραφή των μερών, ή σε ανταλλαγή επιστολών, τέλεξ, τηλεγραφημάτων ή άλλων μέσων τηλεπικοινωνίας που καταγράφουν τη σχετική συμφωνία, ή στην ανταλλαγή εκθέσεων απαιτήσεως και υπερασπίσεως, στις οποίες περιέχεται ισχυρισμός του ενός των μερών για την ύπαρξη συμφωνίας περί διαιτησίας χωρίς ο ισχυρισμός αυτός να αντικρούεται από το άλλο των μερών. Αναφορά στη σύμβαση σε έγγραφο άλλο, που περιέχει ρήτρα διαιτησίας, συνιστά συμφωνία περί διαιτησίας αν η σύμβαση είναι γραπτή και η αναφορά είναι τέτοια ώστε να καθιστά τη ρήτρα αυτή αναπόσπαστο μέρος της σύμβασης.

8.—(1) Σε περίπτωση που εγείρεται αγωγή για ζήτημα που αποτελεί το αντικείμενο συμφωνίας περί διαιτησίας, το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εγείρεται η αγωγή οφείλει, αν το ζητήσει το ένα των μερών πριν από την υποβολή της πρώτης έκθεσής του επί της ουσίας της διαφοράς, να παραπέμψει τη διαφορά σε διαιτησία, εκτός αν εύρει ότι η συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργής ή μη δεκτική εκτέλεσης.

Συμφωνία περί
διαιτησίας και
έγερση αγωγής
ενώπιον
Δικαστηρίου.

(2) Η έγερση αγωγής κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1) δεν αποτελεί κώλυμα για την έναρξη ή τη συνέχιση της διαιτητικής διαδικασίας ή την έκδοση τελικής διαιτητικής απόφασης, εν όσω το επίδικο θέμα εκκρεμεί ενώπιον του Δικαστηρίου.

Λήψη
συντηρητικών
μέτρων από
το Δικαστήριο.

9. Το Δικαστήριο έχει εξουσία, κατ' αίτηση ενός των μερών, να διατάσσει τη λήψη συντηρητικών μέτρων, οποτεδήποτε πριν από την έναρξη ή κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ—ΣΥΝΘΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Αριθμός
δαιτητών.

10.—(1) Τα μέρη είναι ελεύθερα να ορίζουν τον αριθμό των δαιτητών.

(2) Σε περίπτωση παράλειψης των μερών να προβούν σε ορισμό του αριθμού των δαιτητών, η διαιτησία διενεργείται από τρεις δαιτητές.

Ορισμός
των δαιτητών.

11.—(1) Εκτός ενάντιας συμφωνίας των μερών, οποιοσδήποτε, ανεξάρτητα από την εθνικότητά του, μπορεί να ορισθεί ως δαιτητής, κατά τα οριζόμενα στα επόμενα εδάφια του παρόντος άρθρου.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων των εδαφίων (4) και (5), τα μέρη είναι ελεύθερα να αποφασίσουν τη διαδικασία ορισμού του δαιτητή ή των δαιτητών.

(3) Ελλείψει συμφωνίας των μερών ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

(α) αν προβλέπεται διαιτησία από τρεις δαιτητές, το κάθε ένα των μερών ορίζει ένα δαιτητή, οι δυο δε αυτοί δαιτητές ορίζουν τον τρίτο δαιτητή· αν ένα των μερών παραλείπει να ορίσει δαιτητή σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης γραπτής περί τούτου πρόσκλησης του άλλου των μερών, ή αν οι δυο δαιτητές δεν επιτύχουν να έλθουν σε συμφωνία ως προς τον ορισμό του τρίτου δαιτητή σε προθεσμία τριάντα ημερών από του ορισμού των ιδίων ως δαιτητών, ο δαιτητής ορίζεται από το Δικαστήριο κατ' αίτηση ενός των μερών·

(β) αν προβλέπεται διαιτησία από ένα μόνο δαιτητή και τα μέρη δεν επιτύχουν να έλθουν σε συμφωνία στον ορισμό του δαιτητή, ο δαιτητής ορίζεται από το Δικαστήριο κατ' αίτηση του ενός των μερών.

(4) Σε περίπτωση που στα πλαίσια της συμφωνημένης μεταξύ των μερών διαδικασίας ορισμού δαιτητή ή δαιτητών—

(α) ένα των μερών παραλείπει να ενεργήσει κατά τα συμφωνημένα· ή

(β) τα μέρη ή οι δυο δαιτητές αδυνατούν να έλθουν στην αναμενόμενη από τη διαδικασία αυτή συμφωνία· ή

(γ) τρίτο, φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου διαιτητικού οργάνου, παραλείπει να ενεργήσει κατά τα προβλεπόμενα στη διαδικασία,

το Δικαστήριο, κατ' αίτηση ενός των μερών, έχει εξουσία να προβεί στην αναγκαία ενέργεια, εκτός αν η συμφωνημένη μεταξύ των μερών διαδικασία ορισμού δαιτητή ή δαιτητών προβλέπει άλλο τρόπο εξασφάλισης του ορισμού.

(5) Η απόφαση του Δικαστηρίου επί των ζητημάτων που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία του κατά τις διατάξεις των εδαφίων (3) και (4), είναι τελεσίδικη. Κατά την άσκηση της εξουσίας αυτής το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα απαιτούμενα προς διενέργεια της διαιτησίας και

συμφωνημένα μεταξύ των μερών προσόντα του διαιτητή, στοιχεία που διασφαλίζουν το αμερόληπτο της κρίσης και την ανεξαρτησία του διαιτητή όπως στην περίπτωση διορισμού μόνου ή τρίτου διαιτητή και το σκόπιμο ορισμού διαιτητή εθνικότητας διάφορης από αυτή των μερών.

12.—(1) Αυτός στον οποίο προτείνεται η ανάληψη καθηκόντων διαιτητή κατά τις διατάξεις του παρόντος Νόμου οφείλει να δηλώσει έγκαιρα οποιοδήποτε περιστατικό ικανό να διεγείρει δικαιολογημένη υπόνοια περί το αμερόληπτο της κρίσης του ή την ανεξαρτησία αυτού. Την ίδια υποχρέωση έχει και κατά πάντα χρόνο μετά τον ορισμό του και μέχρις ότου περατωθεί η διαιτητική διαδικασία.

Λόγοι
εξαιρέσεως.

(2) Η εξαίρεση διαιτητή δύναται να προταθεί μόνο αν συντρέχουν περιστατικά ικανά να διεγείρουν δικαιολογημένη υπόνοια περί το αμερόληπτο της κρίσης ή την ανεξαρτησία του διαιτητή ή αν ο διαιτητής στερείται των συμφωνημένων μεταξύ των μερών προσόντων.

(3) Το μέρος της συμφωνίας που ορίζει το διαιτητή ή μετέχει στον ορισμό του δύναται να προτείνει την εξαίρεση του διαιτητή αυτού μόνο για λόγους που έγιναν γνωστοί στον προτείνοντα την εξαίρεση μετά τον ορισμό του διαιτητή.

13.—(1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), τα μέρη της συμφωνίας είναι ελεύθερα να συμφωνήσουν τη διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή.

Διαδικασία
εξαιρέσεως.

(2) Ελλείψει συμφωνίας, η πρόταση προς εξαίρεση διαιτητή υποβάλλεται σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών αφότου ο προτείνων την εξαίρεση έλαβε γνώση της σύνθεσης του διαιτητικού δικαστηρίου ή του λόγου που δικαιολογεί την εξαίρεση του διαιτητή κατά τις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 12. Η πρόταση προς εξαίρεση κατατίθεται στο διαιτητικό δικαστήριο και περιέχει ανάλυση των δικαιολογούντων την εξαίρεση περιστατικών. Επί της προτάσεως προς εξαίρεση αποφαινεται το διαιτητικό δικαστήριο, εκτός αν ο ίδιος ο διαιτητής του οποίου προτάθηκε η εξαίρεση παραιτηθεί της θέσης του, ή το άλλο των μερών συμφωνήσει με την προταθείσα εξαίρεση.

(3) Αν η πρόταση προς εξαίρεση απορριφθεί, είτε κατά τη συμφωνηθείσα μεταξύ των μερών διαδικασία είτε κατά τη διαδικασία του εδαφίου (2), ο προτείνων την εξαίρεση δύναται να προσβάλει τη σχετική απόφαση μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από της κοινοποίησης της απόφασης, ενώπιον του Δικαστηρίου, του οποίου η επί τούτου απόφαση είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη εις οποιοδήποτε ένδικο μέσο. Εν όσω εκκρεμεί η απόφαση του Δικαστηρίου η διαιτητική διαδικασία συνεχίζεται, με τη συμμετοχή του διαιτητή του οποίου ζητήθηκε η εξαίρεση, μέχρι και της έκδοσης της διαιτητικής απόφασης.

14.—(1) Σε περίπτωση νομικής ή πραγματικής αδυναμίας προς εκπλήρωση των καθηκόντων του διαιτητή ή σε περίπτωση παράλειψής του να ενεργήσει χωρίς αναίτια καθυστέρηση, η εντολή του ως διαιτητή τερματίζεται, αν ο ίδιος παραιτηθεί ή αν τα μέρη συμφωνήσουν προς τούτο. Επί τυχόν διαφωνίας αποφαινεται το Δικαστήριο κατ' αίτηση οποιοδήποτε των μερών. Η απόφαση του Δικαστηρίου είναι τελεσίδικη μη υποκείμενη σε οποιοδήποτε ένδικο μέσο.

Παράλειψη ή
αδυναμία
προς εκπλή-
ρωση των
καθηκόντων
του διαιτητή

(2) Παράιτηση διαιτητή ή συμφωνία του ενός των μερών προς τερματισμό της εντολής διαιτητή υπό τις περιστάσεις του παρόντος άρθρου ή του εδαφίου (2) του άρθρου 13, δεν επάγεται παραδοχή των προβαλλόμενων ισχυρισμών.